

ny Ordning, om hvilken de ikke ved, hvorledes den vil virke, skønt meget taler for, at den vil virke til Gavn ogsaa for dem, ja maaske allermest til Gavn for dem. Befolkningen oppe mod Nord, hvor der ligeledes i de senere Aar har været Tab, men hvor der ikke er ydet Tilskud af Staten, vil sikkert ogsaa betænke sig noget, inden den uden videre lover Penge for at faa en Foranstaltning sat i Værk, selv om man meget ønsker den, og denne Befolkning vil navnlig være meget betænkelig ved alene at skulle betale de 600,000 Kr. For øvrigt vil Befolkningen i de nordligste Egne, Egnene ved Stadil Fjord og længere Nord paa, vist helst se Ringkøbing Fjord gjort til en Ferskvandssø. Det vilde bringe dem fuldstændig Afvanding af deres noget sure Arealer. Det, Folk der stadig ønsker, er at faa saa lav Vandstand i Ringkøbing Fjord som muligt for at faa saa meget Afløb som muligt af Stadil Fjord og de store Engstrækninger mod Nord. Men den vil da ogsaa slaa sig til Ro med den Foranstaltning, her er stillet i Udsigt.

Nu vil jeg imidlertid ikke helt afvise Tanken om, at Egnene ved Ringkøbing Fjord skal give et Bidrag til at faa en endelig og god Ordning bragt i Stand. Jeg tror kun ikke, at det er Vejen at kræve dette Bidrag forud. Jeg tror, den Ordning, man skulde ind paa, var, at Staten gav sig til at udføre de her foreslaaede Foranstaltninger og dernæst paalagde en passende Afgift, en Værdistigningsafgift kan man jo kalde det, paa den Del af Egnene derovre, som paaviseligt har faaet Nytte af Foranstaltningerne. Det maatte være den Del af Egnene, som ligger under 5 Fods Kurven, alt, hvad der ligger lavere, har Mulighed for at faa en Forbedring af Forholdene. Jeg kunde da tænke mig, at man vedtog Lovforslaget med den Forandring i § 3, at der, naar Foranstaltningen er udført, eller senest i alt Fald om 3 Aar, skulde forelægges Rigsdagen et Lovforslag om en Værdistigningsafgift i de Egne, som paaviseligt har haft Nytte af den ved Statens Indgriben iværksatte Foranstaltning, og at der, dels til Udarbejdelse af et saadant Lovforslag, dels til Undersøgelse af, hvilke Egne derovre der kunde komme i Betragtning med Hensyn til denne Afgift, blev af Ministeriet nedsat en Kommission, som kunde bruge Tiden, indtil Foranstaltningerne var satte i Værk, til Overvejelser og Undersøgelse af, hvorledes en saadan Afgift passende kunde paalægges.

Her er Tale om 600,000 Kr., og dette

Tal er naturligvis noget vilkaarligt valgt. Man kan ikke saa nøje afveje Forholdet mellem, hvad Staten bør yde, og hvad Egnens Beboere bør yde. Ministeren nævnedes ogsaa ved Lovforslagets Fremsettelse, at selve Beløbets Størrelse var noget, som der kunde forhandles om. Jeg er ikke i Stand til at sige, hvilken Sum der her er absolut den rette, men den Sum, man maatte enes om som passende, kunde efter mit Skøn betales med en Kvotadel i Løbet af f. Eks. 20 Aar. Hvis man sagde, at der paalægges de Egne, der paaviseligt har faaet Nytte af denne Foranstaltning, en Afgift af f. Eks. 30,000 Kr. aarlig i 20 Aar, vilde jeg tro, det var noget, som Egnen kunde bære, og som ogsaa var en retfærdig Løsning af Afgiftsspørgsmaalet, thi de Folk, der ikke faar nogen Nytte af Foranstaltningen, vilde saa heller ikke komme til at svare nogen Afgift, og de, der faar en paaviselig Nytte deraf, vilde komme til at svare en Afgift, og de har ogsaa Raad til det. Saaledes som § 3 nu er affattet, tror jeg ikke, man faar Foranstaltningen ført igennem. Foranstaltningen er imidlertid ganske nødvendig baade for Landbruget ved Ringkøbing Fjord og ikke mindst for Vestkystfiskeriet der. Derfor mener jeg, at man maa se at faa en anden Ordning end den, der er foreslaaet i § 3. Man maa se at faa Paragraffen formet saaledes, at den kommer til at virke tilfredsstillende for alle Parter. Derom ønsker jeg en Forhandling optaget i et kommende Udvalg.

Hauge: Det Lovforslag, der her foreligger angaaende en Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, er stillet af Ministeren som en Følge af de tidligere Vedtagelser her i Rigsdagen vedrørende Forholdene ved Ringkøbing Fjord. Det er tillige et Vidnesbyrd om, at næsten alt, hvad der i saa Henseende er vedtaget, har været forfejlet, at man i høj Grad har grebet fejl i Bedømmelsen af, hvad der skulde foretages til Sikring af en bedre Afvanding af Ringkøbing Fjord end den, man havde. Næsten alle de Penge, der er anvendte, er anvendte uden Nytte, ja endog til Skade for adskillige Beboere. Der har her i Rigsdagen gentagne Gange foreligget Andragende fra Beboerne i de paagældende Egne om Erstatning for den Skade, der var voldt ved de Foranstaltninger, der er truffene ved Hvide Sande.

I de sidste 15—16 Aar har Rigsdagen næsten hvert Aar beskæftiget sig med Afløbsproblemet ved Ringkøbing Fjord, og